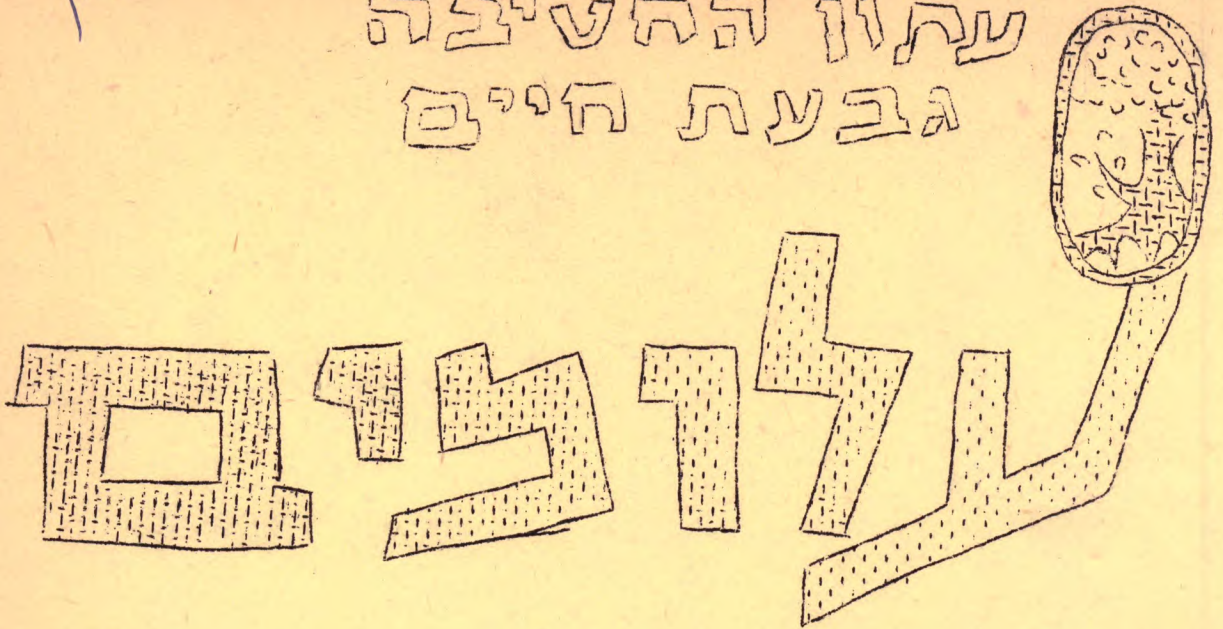

ארכיון

עתון החטיבה
גבעת חיים

עלון מס': 114.3

יום שבת: 18 פבר' 61.

ב' אדר תשכ"א.

ראשית חכמה

קנה חכמה.

ובכל קנייך

קנה בינה.

עשלי ד' 7

החברה והחברות

זכורחני ימי חופש בהירים, ילדותיים, עת חבורת ילדים קטנים יושבים בצל

חורשה. זוג מדריכים, בני שכבת נעורים, יושבים בי-
נהם, ואחד מחכם מספר סיפורו, כשעיני הקטנים נ-
שואות אליו, וכמה שובבים בורחים אל מרחב האחו
ומחגוששים. זאת היתה התחלה. מאז עברו שנים של
הדרכה, ולפנינו פרושה שנים של פעילות.

לכן אין כאן סיכום כי אם מחשבות.
הפעולה העינית היא אחד המפגשים היחידים
של הכתה לשיחה רצינית, המאפשרת לנו להעמיק מח-
שבה, לפתח רעיונות ולגבש דעות. תפקידן של פעולות
ההדרכה, להעביר חומר, עם בשטח המעשי: מחנאות, טופוגרפיה, ואם בשטח העיוני,
התרבותי וההברתי.

בגילים הרכים נחון הדגש על השטח המעשי - טיולים, מחנאות וספורט. ואילו
בשכבת נעורים, עובר הדגש לשטח הרעיוני - לשיחות, אם כי אין בי הבטחון שרק
זה תפקידה של ההדרכה.

בשכבות הצעירה ובינונית תופסת ההדרכה חלק ניכר מהפעולות החברתיות,
המדריכים עוזרים לארגן את החברה, וישנן הרבה פעולות משותפות. מהבחינה החב-
רתית אין ההדרכה בשכבה מהוה כיום גורם רציני. ישנו הבדל רב, בין ההדרכה
בגילים הצעירים, לבין ההדרכה בגילים הבוגרים. בעוד שבהיותנו קטנים היתה
ההדרכה חלק מהחברה, והפעולות השאירו חותם, הרי שעתה ההדרכה עיונית בלבד,
בירור בעיות במסגרת השיחות של שעה בשבוע. החומר המובא בשיחות הוא מגוון.
חלקו עובדתי, כגון: הפלמ"ח, השואה וכו', וחלקו עיוני, כגון: סגנון-חיים,
הפרס בחברה ועוד. מטרתו להרחיב את אופקינו, להקנות לנו ערכים, ולבטט את
השקפה עולמנו.

השיחה צריכה להיות מכוונת ע"י המדריך, אך צריך להשאיר
יחר אפשרות להחבטאות והבעת דעות של חניכים, גם עם לפעמים
הם שותקים בעת שעליהם לדבר. זה גרוע מאד אם המדריך הוא
הסואל, העונה והמסכס. יחד עם זה, אין הכרח שכל שיחה תתנהל
ע"י החברה, משום שלנו קשה לעיתים להביע דעה, בעוד שלמדריך
ישנה כבר דעה מגובשת ברב השאלות.
מכיון ששיחות של שיחות אלו רבה בישחר, דעתי היא,
שפעם בשבוע זה מעט מדי, אך מפאת קוצר הזמן העומד לרשותינו
במסך השבוע, אין אפשרות להגדיל את מספרן.

יחס החברה לפעולות הוא זלזול וחקוה שבועית למי קיומן.
אך הרגשתי היא שזה רק היחס החיצוני, באופן כללי אני חושבת שמעונינים בפ-

ד מ ו ת ה ה ד ר כ ה .

ההדרכה על כל תפקידיה ומטרותיה, נותנת להניך, לכיוון דרכו בעתיד ולהבנת עיניו כלליים אשר בהכרח מתנגשים עם בעיות התנועה. כמו כן ההדרכה באה לענות על בעיות התנועה ודרכה, למלא את החסר בליגונא בעיות אקטואליות, ולהוות גורם חשוב ממדרגה ראשונה בגיבוש וליכוד חברתי של הכחה.

לעיתים אנו מוצאים בהדרכה ניתוח יצירות ספרותיות, מחזות, סרטים וכדומה. אין להתעלם מתפקידי העיקרי של ההדרכה בחינוך הנוער לקראת אידיאות, משימות משוחפות ודרכי הגשמתן בתנועה. דוקא מטרת עיקריות אלו של ההדרכה, ניתנות באופן עקיף, ולרב לא נוגעות באופן ישיר לבעיות התנועה עצמה.

ההסבר לכך, שאמנם בעיות התנועה נזכרות לעיתים בפעולות ההדרכה, אבל בצורה צדדית, ז.א. שחך כדי העלאת נושא אקטואלי וניתוחו מופיעות בהכרח כתא מנגממת התנועה. קשה להאשים בכך את המדריכים (אשר על פי רב באים מוכנים לפעולות ההדרכה הניתנות) היות, ואם להגיד את האמת, מגמות התנועה לא בהירות ולא סבירות גם להם. שאלה זו מסתכנת יותר ע"י החברה עצמה, החברה שבאופן כללי מתיחסים בחיוב לפעולות ההדרכה בכיתות, ומשתתפים בפועל בניתוח בעיות, העלאת דבריהם לשיחות, גם הם לרוב נותנים דעתם לבעיות אקטואליות.

כאשר עולה על הפרק בעיה מגמתית מבעיות התנועה, החברה לא נוהגים להתבטא באותה הירות ועירנות כמו בבעיות אקטואליות. בפעולות ההדרכה מורגש באמת חוסר רציני במזון תנועתי גורדא. אפשר לציין כי החלק המעט בפעולות ההדרכה גם הוא חסר במידה מסוימת. כאן כנ"ל, קשה להאשים את המדריכים בכך, היות וידוע

במוקדם יחס רובה של החברה לפעולות המעשיות, כמו: ספורט שימושי, מחנונים, משחקי לילה ועוד.

מטרת הגיבוש החברתי בפעולות מסתדרת פחות או יותר מאליה, בלי שהמדריך ירגיש בכך. בכל זאת אפשר לבצע איזו שהן פעולות לטובת הגיבוש החברתי בכללו. אם לסכם אפשר לומר: היחס לפעולות והפעולות עצמן, מתקבלות באופן כללי בצורה חיובית, ואפשר לציין שיש השתתפות של מרבית החברה בפעולות.

ההדרכה בכיתות הגבוהות עוסקת יותר בבעיות אקטואליות ביחס לפעולות על התנועה, שזו מטרתה העיקרית. השאלה מה חשוב לגן כעת בדרכנו לעתיד, בעיות התנועה או בעיות אקטואליות, זה נשאר לכם לשיפוט. אפשר לציין שהפעולות המעשיות חסרות כמעט במידה מוחלטת, בעית הגיבוש החברתי מתקבלת בצורה רגילה לגבי שאר הדברים. אלה הדברים שאפשר לחשוב עליהם ולתקנם.

"הפעולה" ותפקידיה.

החנועחית בכיתה, ואת החומר שנמסר לנו בפעולות, הרי שעבודה זו לא תדרוש ממני עמל רב.

א. לפי דברי המדריך, אינן תוכנית מסוימת להדרכה בגילנו.

ב. אינן החברה מוכנים להשקיע ראשם בנושא לימודי בזמן הפעולה.

ג. אינן רעיונות חדשים, לא מצד המדריך ולא מצידנו.

מחוק כך קבלה הפעולה אופי מסוים, מסונה במקצת: החברה מתקבצים, שרים בלי חשק רב אי אלו שירים, יש ומשחקים לפעמים במשחק אחד או שניים, ולאחר מכן המדריך מקרא סיפור מימי מלחמת הקומ-מיות או דבר דומה, וזה הכל.

"פעולה" כפי שחארתי, מתאימה, אם לא תבגוד בי לשוני, למסיבת יום הולדת שאנו נוהגים לקיים במוצאי שבת, אך אינה יכולה לבוא ולמלא את מקומו של דבר רציני העומד בגדר פעילות חנועחית.

אין אני מחמיר בדעותי, ואין ברצוני לומר שכל הפעולות צריכות לשאת אופי רציני, ועם כל פעולה ופעולה עלינו להרגיש שהתקדמנו במקומו וצעדנו צעד נוסף להגשמה רעיונינו. יש מקום גם לפעולה קלה, כזו המחבצת אצלנו בעת.

יש עימי הצעה, ונראה לי שאם תחזק, תעודד ותחבצע, עלול הדבר להביא למצב בו נרגיש באמת ובחוס, שאכן הסגנו מסהו.

מחוק נסיוני הפרטי, יודע אני שקיים מים בארץ אנשים, בין ותיקים ובין עולים חדשים, אשר השם "קייבוץ" הגיע לאזניהם, אך כשם וחו לא. אך אין הם יודעים על אודותיו כמעט מאומה.

אם אקח לדוגמא את עצמי (שילד חוץ הנני) יש ואני נוסע להורים, ונפגש עם ידידים לשעבר, חברים לספסל הלימודים. יודעים הם שנמצא אני במשך מזה כמה

בעקבות הרצאתו האחרונה של שלמה דרך, בחוג לעניינים אקטואליים, שהנושא הוא כזכור: פעולת החנועה בארץ ובחו"ל בקרב הנוער, נייעור בי הרצון להביע את דעתי בקשר לפעילות החנועחית ו"הפעולות" בשכבה הבוגרת.

מובטחני שבאם ניתן הכינוי "פעולה" לאותה התקבצות חברתית, הנהוגה אצלנו, הרי שלא תהיה כונתה לזו הנעשה והמתרחש במחצנו. לדעתי מביע כינוי זה הרבה יותר.

חנועה מסוימת, בעלת אידיאות ומטרת, המנסה לחנך ולהדריך נוער, המקבל את תורתה, ללכת בדרכיה, ולהגשים בסופו של דבר את האידיאות והמטרות של אותה חנועה. לזאת תקרא לדעתי פעילות. ואת דברי עומד אני להסביר בשטף העיוני.

אנסה להצטמצם בתנועחיתנו - חנועה הנוער העובד והלומד, ולנחח את מצבנו הנוכחי. לצורך זה אני נאלץ להשוות את חנועחנו בקייבוץ, למסגרת הלא קייבוצית (בערים, מושבי עולים וכו').

אם ניקח לדוגמא סניף של חנועחנו בעיר, אצטח אופי נושאות הפעולות בו? שם רוצה המדריך, שליח הקייבוץ (וברצוני להתייחס לזותם החברים שברצונם לצאת להגשמה, ולא על הנערים הבאים לחנועה רק בכדי להגן על זכויותיהם כנערים עובדים) להוליך את חניכיו בדרך שתוביל-לם לקייבוץ ובו ימצאו את ביתם. אך כמובן שלא זו המטרה אצלנו.

לאחר קריאת הדברים הנ"ל, נדמה ש-אנו פטורים מכל, ולמה? הרי חיים אנו בקייבוץ, וממשיכים את פועלם של הורינו ומגשימים את כל הניתן להגשים במו ידינו. ואם כך מה תפקידינו אנו?

(המסך),

ולמעשה. אך אין הדברים מגיעים לידי כך שנשב יחד, נשוחח, נחליף חוויות, ומחוך כך יעלה הקיבוץ כנושא בשיחו-תינו, ולבסוף אשר ניפרד, יצא חברי בידע מסוים על הקיבוץ, ויהגה מעט בעצמו, על אותם צורת חיים, שאנשים מסוימים חיים בה ומוצאים בכך את

הסיפוק שבעולמם. יודעים אנו מעט מדי מה ערך ל"שיחת רעים" ידידותית וחמה, כדי לעורר אדם ליתן דעתו על דברים שעל אודותם לא חשב קודם לכן.

עד כמה שמכיר אני "בני משק" הרי שתמיד עם הפגשם עם עירונים, או אכילו עם קיבוצניקים מהנועה אחרת, הרי ש-תמיד אם נדברו, יגיעו לויכוח סוער על אידיאות ורעיונות. וזאת ברצוני לסחור, את אותה הדמות של הקיבוצניק "השרוף" שתמיד מוכן לקרב רעיונות עם כל אדם שהוא.

קורה לפעמים ועומד "שרוף" כזה לנגד אדם שבקושי שמע את שם הקיבוץ, ומחוך פחד שמא יגבה עליו חברו בד-עויתו, מתוכו הקיבוצניק עימו, ולמעשה הוא מתוכו עם עצמו. כי האדם שמלפניו אך בקושי מכיר את צורת החיים בקיבוץ ואת אידיאותיו.

אך מה טוב אילו ידע לפנות בהבנה ובחכמה אל חברו, ולספר לו בקטקט ו"ב-סוף מוסף" על החיים בקיבוץ. ואח-הפ-עולה, שהיא למעשה נושא חיבורי, רוצה

אני לקשר לדברים הנ"ל.

באחד הסעיפים הקודמים, הצגתי את השאלה, מה תפקידנו אנו? ובקשר לכך אביא את הצפתי, והיא - "הבה גדע להסביר את עצמנו".

נשוחח בפעולות על צורת חיינו, ונבסס את הדעות, נקשר עם אנשים שאינם יודעים את הקיבוץ, ונסביר לפ-ניהם את אשר אנו עושים.

ברצוני לציין, שישנם כבר מסקים המקימים מגע מזה שנים עם נוער עירוני, מתארחים בעיר, ומארחים במסקים, וע"י כך נוצר קשר שיכול הוא להביא לתוצאות יותר.

ההתקשרות יכולה לבוא ע"י כך שילדי החוץ יקשרו חברים מהעיר אל כיתתם, או ע"י התכתבות החילה והיכרות אח"כ.

ברצוני לסכם את חיבורי בברכה, ובבקשה לחברה - יגעו ומצאו רעיונות, כיצד נבוא בקשר עם אותם האנשים שהקי-בוץ זר להם.

נהדק קשרים, ונבהיר את רעיונותינו לציבור, שלא מכירנו, וצעדנו צעד נוסף אל המטרה.

אברהם (י"א).

כידוע כל כחה ז' עליה לבצע 13 משימות. הפעם
אנחנו באמת מקימים זאת, וגסחדל עד החג לבצע את
כולן.

משימה ממוסכת שאנו מבצעים היא שיחות על הנוער
העובד והחטיבה, בהמשך ניפגש עם סניפים שונים על
נושא זה. פעולות אלה מענינות מאד.
עוד משימות בצענו השנה כגון: שמירת לילה, כל
אחד מהחברה שמר לילה, ורובם היו מבסוטים מחשמירה.

הלילה מושך, ומשימה נוספת שהיתה בלילה, היא מבצע יום-לילה, שהיה נחמד
ומשעשע. עבדנו, למדנו (כמובן הכל בהתאם לאוירה). באותו לילה בצענו יום ספורט,
וסימנו את הלילה בישיבה סביב מדורה ושתיית קפה.

עוד פעולה ממוסכת היא לימוד 10 ריקודים, אך אל תחשבו כי איננו יודעים
ריקודים, אבל לא כולם, ועל מצוה זו על כולם להשתתף.

משימה אחרונה בנתיים היא מבצע "כפתור-מגהץ". לא כולם יודעים לתפור, כפתור
ולגהץ, ובאותה פעולה היה נחמד לראות את החברה, יושבים וחופרים כפתורים.
משימות נוספות שעוד לא בצענו הן: פגישה עם סניף עירוני, הכרת עגפי המשק,
יום עבודה במשק, מחנוץ עצמי, חלקת ירקות, משימות לימודיות, הכרת צורות ישוב,
הכנת המפקד והחג.

אך אל תחשבו שרק בזה אנו נוסקים בפעולות. רב הבעיות החשובות שמתעוררות
אצל החברה מובאות לפעולה, מקרה חשוב בארץ ובעולם מוסבר בפעולה, וכן רוקדים,
משחקים והרבה שרים.

לפי דעתנו אפשר יותר להרבות בפעולות חטיבתיות ולא רק בפעולות כיתחיות
ושכבתיות.

יש לציין שזכינו הפעם למדריכה דואגת ומסורה.

רחל ודורית (ז').

ל ל א מ ד ר י כ .

בשנה זו ובשנה שעברה, סבלה כחתנו מחוסר פעולות. לפני שנה ערכנו רק 2
פעולות, זאת"כ במשך כל השנה לא קיימנו פעולות הדרכה. השנה קבלנו מדריך טוב
סקינה להרבה מצידנו, אבל מכיון שהיה עסוק בעבודתו מחוץ למשק, לא חיה לו זמן
להעביר לנו פעולות, ולכן היו לנו השנה רק שלש - ארבע פעולות שבהן דנו על
מצב הישובים הצעירים בארץ. היינו צריכים להתחיל ללמוד סופוגרפיה, וכן דנו
בסקירת מצב העינינים בארץ ובעולם, בכל פעם שנפגשנו.

מצב זה הוא לא טוב, ואנו חסרים משהו בחיינו החברתיים כתוצאה מזה. אני
חושב שכשאנו נגיע לגיל שבו נצטרך להדריך אחרים, אז אפילו אם געבור קורס
הדרכה, חרי שלא יהיה לנו היסוד להדרכה, ולא נדע איך להתנהג בהדרכת צעירים
מאיחנו.

במשקים אחרים ישנה בדרך כלל הדרכה מסודרת, ואצלנו במשק קיים מי רצון
להדרכה במרב החברים מחוג-הנוער שיכולים להדריך. אך מתעקשים ולא רוצים להדריך

ההדרכה וההוראה.

רבות דובר כבר בדבר היחס שבין ביה"ס שלנו ובין
חנועת הנוער - החטיבה. נראה כמוסכם כי אין שניים
אלה רשויות גפרדות וכי להם מטרה זהות ודרכים משו-
פחות.

אולם מכאן, מקביעה עובדת הזוהר והשוותפות, אין
להסיק על עירבוב התכנים בשני החומים אלה. ועוד:
סיסטום הגבולין ביניהם עלול להביא לידי כפילות,
ובסופו של דבר גם לרוקן את פעולת ההדרכה מחוכמה.

תוכניות ההדרכה שהוצאו ע"י החטיבה ערוכות לפי נושאים מקיפים, ורבים מהם
"פולטים" לתוך חומים שאינם צריכים להערך מתוכניות הלימודים של בית הספר
הקיבוצי. תוכניות אלה עשויות לפי המתכונת המקובלת בתוכניות ההדרכה של חנועת
הנוער בארץ ובכללו בהן פרקים מהחומר הרעיוני והחברתי, שאינם נלמדים בבית
הספר הכללי. לעומת זאת מהוים פרקים אלה חלק בלתי נפרד של הלמידה בבית הספר
הקיבוצי, והעתקתם אל תוכניות ההדרכה אין לה הצדקה.

נדמה לי כי בשנים האחרונות עמדו מוסדות החטיבה על מסגה זה, אולם איני
בטוח אם גערך בעינין זה בירור יסודי, ואם הוסקו מסקנות לגבי התכנים של ההדרכה.
נראה לי כי אין להטיל על המדריך הצעיר תפקידי הוראה. ההוראה היא עינין
מורכב הצריך לימוד והכשרה ממושכת. לעומת זאת אין כמדריך הצעיר להדרכה
הפעילות האברתית, הכיתתית והבין-כיתתית. המחנך והמדריך, שניהם כאחד, חייבים
לראות את שטחי פעולתם כמשולבים, עליהם לפעול תוך שיתוף מלא, ואף לבצע במ-
שותף פעולות מטוימות, כגון הכנת השיחות, המסיבות ופעולות דומות. ואילו
עינין הלמידה, תכנונה וביצועה, יהיה נתון בידי המורה, ועל כן תתרכז תוכנית
ההדרכה בפעולות של הווי, מחנאות, במפעלים ובטיפוח הקשרים עם המסגרת האיזורית
והארצית.

יואל ש.

87
מחנך

מבעיות הילד המנגן.

הנגינה, והיחס אליה.

הוא להתמיד בזה מספר רב של שנים. ועוד דבר חשוב: כל ענין לימוד הנגינה דורש הוצאות כספיות רבות מיד, ממש פנסטיות, וקשה לשער שקיבוץ הנאבק לא פעם על קיומו, מסוגל להוציא כל-כך הרבה על נגינה. מיותר לשאול מדוע לא מוציאים

רב החברה אינם רואים בעין יפה את כל ענין לימוד הנגינה. א. משום שאין להם יחס בכלל לאמנויות כדבר ראשי אלא כחובבנות שאין להוציא עליה זמן וכסף. וודאי שלא כדבר שיש להתעסק בו על חשבון דברים אחרים. ב. משום שאינם יודעים מה הם החישובים, וחושבים שבדרך כלל לא יוצא כלום מהנגינה, וכך אינם מבינים מה תוסיף זו למשק, ומה הם כל אותם הליבורים על כך שזה מוסיף לחברה לתרבותה וכו'. בסיכום אפשר לומר כי רוב החברה פשוט אינם בחוץ העינינים כדאי שתהא להם זכות הערכה על לימודי הנגינה. לכן אנסה לפרט מה הן בעיות המנגן.

ובכן, כדבר ראשון הוא זקוק לתנאים והם: מורה טוב, כלי (ידוע שכלי הנגינה הם מהדברים היקרים ביותר), מקום לנגן מבלי להפריע לאיש, ומבלי שיפריעו למנגן וזמן. זה האחרון דורש הסבר.

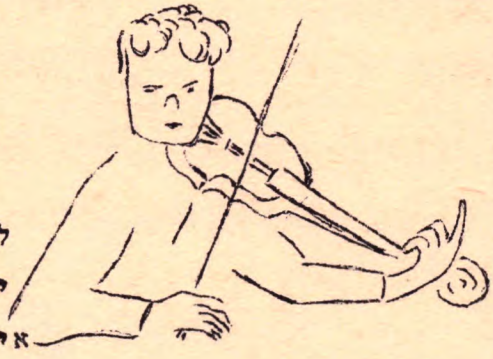
אומרים עלינו, על ילדי הקיבוץ, שאנו עסוקים מאד, כל שעות היום, ובכן אפילו אם זה לא לגמרי נכון, חרי גודה שרובינו גממאים באיזה שהיא ועדה, אנו עובדים נוסף ללימודים, ויש גם שיעורי-בית. אני מוכן רחה להגיד שאין זה הרבה כלל, אבל עם נוסף לזה של שעות נגינה, אז זה כבר מהנה בעיה. (לאחר

ארבע, חמש שנות לימוד בכלי מיתר כבר נדרש לפחות זמן כזה בכל יום). הילד המנגן, מקדיש אם כן, זמן רב בכל יום לנגינה, וזה מנתק אותו במידה רבה מהחברה ומבגלל אותו ממנה. זה דורש

שהוא גם כן נגדר חובבות, מוציאים לא מעט? אולי בגלל שלספורט יש אוהדים רבים פי כמה?

אם ננסה לפרט, די רק לומר, ששיעור נגינה המתקיים פעם בשבוע, עולה בסביבות 6 ל, להוציא הוצאות נסיעה, תוים, תיקונים בכלי ויתר אביזרים הקשורים בנגינה. כמובן לא נצפה שכולם יתלהבו מהענין הזה, בעיקר שאין יודעים אם זה רדאי מבחינת התוצאות.

בקיבוצים רבים מתחילים ילדים לנגן בגיל צעיר, לומדים אצל מורה מקומי, שבדרך כלל לא מקפיד, ולא מלמד יסודי, מתקדמים לאט, אין מספיק מגבנים בשביל

ליצור חזמורת, חלק גדול לאחר שנים חוצצות, אלה מפסיק לנגן אשר מגיעים לצבא, מפסיקים לנגן ברובם, בגלל שבצבא אין אפשרות להמשיך, ובגלל שהחישובים שאליהם הם חגיעו, מועטים, ואינם מצדיקים את המשך הלימוד.

מחודש הציור.

כל אדם יוצא פעם בשנה לפגרה. גם הרהיטים הכיחתיים לא נפקד מקומם מכל זה, והם לוברים בסוף השנה חילוץ איברים יסודיים. מצב שבו תחיה מהירות החיקון גדולה ממהירות הקילקול, נראה עוד כאוטופיה, אך נקוה לזמנים טובים. כל החיקונים היסודיים נמסרים ע"י המוסדות, אך הדברים הקלים ישר מהמטפלות. עקב הקשזים ההדוקים שלי עם המוסדות, מספר לי פנחס, קיימת כלפי הכנסת אורחים יפה, וצני מוזמן לשתות תה ולאכול עוגיות (על תכחוב קפה, כי יורידו להם את התקציב, הבטחתי לו. אל תקראו זאת!).

העגלה ממשיכה במהלכה, עוברת וחורצת הריציה. כבר מגיל צעיר מתחילים החברה להכין עבודה לחצרן. צעצועים מקולקלים ובו- בוח חסרות ידיים, זה ענין של יום-יום, ולשם מוע- דוח פניו של פנחס. ששנה תוכנית לבנות רשת ענפה של גדולים בגנים לאוטואים במקום (כבר כאן מתחיל החי- נו להגת? אז מה אתם באים בטענות?) צדין גם לשמור על הקייט. ולכן עוזרים בני כחה בצביעה הגדרות ע"י בתי הילדים.

(- - - שמע תה, אם לא תכבה את אור, תקבל ועל בראש.

- גם כן אחד, מאיס, איך דם.
- תה מכבה או לא.
- פטיק בלבול ת מה - - - - - חתמת מטובסט, אחת חדאג לחיקון חרשה.

בשנה שעברה, מוסף פנחס: החלפנו 10-15 רשמות. יובן מלאך, שלק זה מהוח נזק גדול. משקבלתי את התפקיד הזה, נסלתי על עצמי תפקיד שנמצא בהזנחה ובטיפול גרוע. יוצא שהחוכגיות הרבות שעומדות לנגד עיני, נדחות הודות לקילקולים הרבים. נוסף על הפגעים הללו, כאילו להכביד, איך הנגריה מסוגלת לתקן את הרהיטים בגלל חוסר ידיים, ועלי לעשות גם תפקיד זה. תפקיד יוצא דופן יש לחצרן בתחום הגיל הרך (ביותר) והוא עיקוב אחר הילודה והספקת המיטות הדרושות. מעין מפרוץ עם הזמן, נאחל לנו שלא תהיה אפשרות לספק את המיטות הדרושות בקצב המתאים.

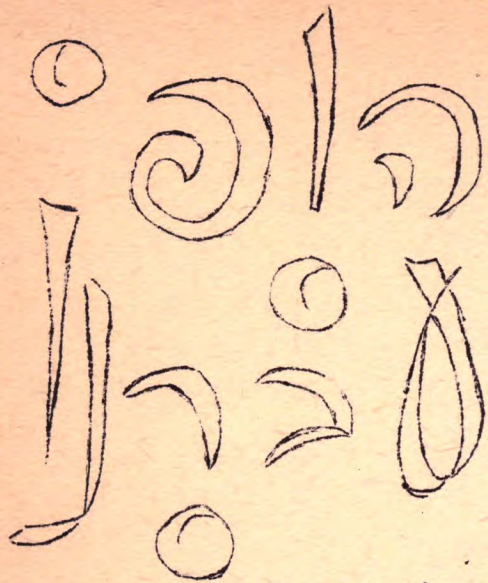
לבסוף מבקש ממני פנחס להמשיך בדברי הנדוש. (אתם יודעים במה): "חברה, דחילק, בלי צינורות זבלי ציניות, תפקידו לשחק בכדור על הגגות ובקלות שטיפה כבמקלות הוקי-קרח. כן אפשרו לדליי הרצפה למלא גם את תפקידם הקטן בשטיפת הרצפה, ועל הסחבו אותם לאיסוף בוטנים וניקוי חולעים. כהכנו הגודד.

נותרו עוד 10 ימים!
האם אתם כבר מוכנים?

שבת נעורים.

* שיחות חברה נערכו שתיים, ובהן התייחסו החברה לשאלה: האם יש לקיבוצים הצעירים, המעסיקים עבודה שכירה, זכות לפנות לעזרת החטיבה. כמו כן הוחלט להקים "מפעל לריצה" הנושא אופי חברתי (מירוץ הכרמל).

* קבוצת "שלהבת" יצאה ל"שלהב" בעבודתה את משק נוה-אור, אשר בעמק בית-שאן.

* טעמם הנדיר של פירות ארצנו הוזכר לנו ב-

מסיבת ט"ו בשבט. המסיבה לא הרגה מהדפוסים המקובלים. ("כלומר לא היתה משהו כיושר, כמו שאומרים נורמלית, וזה די טוב").

* יצא עלומים מס' ב. (ב) יצא עלומים מס' ג' של השנה. שניהם עוסקים בבעיה: "כיצד מביאים מאין לישי".

* קבוצת "שלהבת" וקבוצת אחוה (במרכאות כפולים ומכופלים), מתכוננות לטיול דרומה.

* ירחי, ניר, יגה, חילי, ליר, ליר, ליר

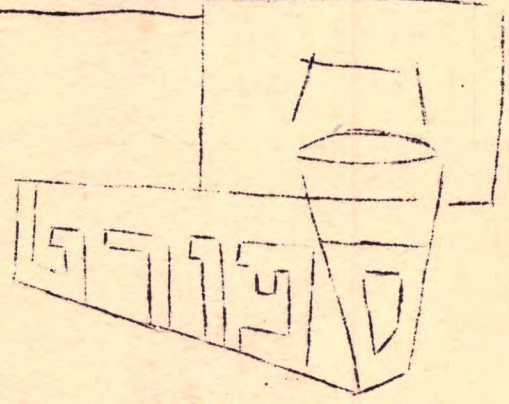
ליזאבה, ירון, ירון, ירון, ירון, ירון, ירון

(החלטנו לא לכתוב זאת, כי זה לא ברמה!!)

(המערכת.)

שבת פינונית.

* ועדת התרבות פעילה מאד, שכן, מדי שבוע בשבוע מחקירים ערבי הצצה מאור-גנים למופת, במעדון של שכבת הנעורים.

גבעת חיים פתחה את משחקי הליגה הלאומית בכדורסל

בהפסד להפועל ירושלים 55:60. האימונים גמשיים

במרץ והמאמן דני ארז התחיל לשחק. יש לציין שבמשחק

ידידות שנערך בגבעת ברנר גברה קבוצתנו על קבוצת

הפועל המקומית בתוצאה הגבוהה 54:80. בגבעת ברנר

חסרו 3 מהחמישיה הראשונה. קבוצת הנוער (גיל 18)

נכנסה לשחק, לליגת הנוער הארצית ופתחה אותה בשני נצחונות על אליצור בת-ים

ומקוה ישראל. בכל אחד מהמשחקים גברה גבעת חיים בהפרש של יותר מ-30 נק'. בכדור-

בכדורגל גסתיים הסיבוב הראשון של משחקי ליגה ב'. אנחנו נמצאים במקום ה-5

עם 19 נק'. ויחס שערים 39:30. במשך 8 המשחקים האחרונים לא נוצחה קבוצתנו בשום

משחק, וצברת 13 נק'. את זה אפשר לזקוף לזכותו של שולר שהכניס את הקבוצה

למסטר אימונים.

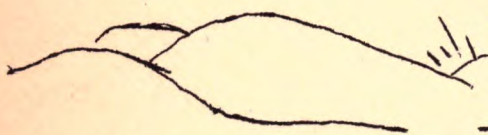
לחברה שלום!

מיוחד לעלומים

זה עתה, בערבו של היום השלישי לטיול עברנו את "מחיות הנגב" בקעת עובדה בדהרה "שועלי שמסון". השיר - "השמעת איך בנגב, ארץ מול שמים" וכו', אינו מחאים כלל ועיקר לנגב של שלושה זמנים אלה. המזיגה בין גשם ורוחות היא רבה, ואין לנו אלא להתפלל לאללה שיחדל ממשחקי ילדים, ניתן לנו החיכת נגב (רק לימי הטיול).

מר קצומן, מיסטר טורון ואחיהם האחרים, פוקדים אותנו במשך הטיול כולו. קדחה סגון עלולה לחקוף את כל הג'מעה בסוף הטיול. הקור בשלה אינו הגרוע ביותר ביותר ואינו מתחרה לקור הסיבירי. כך או כך, עבורנו זה מספיק בכדי להפכנו (כשאנו ללא כיסוי) לנציבי קרה. עובדה כזו עלולה לתרום רבות לחוקרים שיבואו בעוד שנים, לאחר הקופה קנוגואיקונית דומה.

ההמולה הורקנית במקצת, אך יש בה כדי להלהיב גם צינים כמונו. על סקנדלים אסור לספר, אי לכך נגרה אתכם במראות הנוף המרהיבים. מה נגיד לכם ילדים (סליחה, חברה) אתם מפסידים נוף שאין כמותו בכל מקום. ההרים האגדתיים, הצבעים הרבים, בשנה הבאה בטח הכל יספיק, ולת ישאר אלא משטח ישר.

זמזום הפרימוסים מחזיר אותנו למציאות של הכנת ארוחות ודאגה לדברים קטנים.

ה"כוכבים מציצים מרום" ואנחנו מציצים מלמטה, האוי-בה כולה, כהילו שפכו עליה אבקה רומנטיות. התנאים הלא נוחים לכתיבה: בזבוז הפנס, הכתיבה על התרמיל, החברה המבקשים עזרה, אינם מאפשרים להם-שיך את הכתיבה.

שלום ולהתראות. אין צורך להתגעגע. את ההורים חבהילו קצת, אך לא יותר מדי. שלום!

אוף! קצה הניר מתחיל להדלק מהמדורה. דרך אגב ביום הראשון נסבר "ראקס" האקס" של הסקניה שלנו ומרגע זה הוא החל לכבוש את המקום הראשון ביצירה בעיות, ומהוה גורם להתבדחות כללית. כחבנו הנודד לאילת.

אל תבא בל ע' א' ה א ח ?
חידות צבעוניות.

- אומן יוכל לפתור גם עיור צבעים.
(1) מי ישאר לבן גם ביהומו מרוח בפיה?	(5) איזה כוכב אוהב להטמיק?
(2) מתי הדם הוא גם כחול?	(6) איזה ים הוא ים פינגסט?
(3) איזה צבע עלולה נמעצמה חביעית לקבל?	(7) התכיר שנא נשים צבעוני?
(4) איזה מצדיאני הנך מכיר	(8) מדוע שערות הראש מלבינות לפני שערות השפם?
	(9) איזה צבע הבטא בנקודות בלבד?